

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

A. Johansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den forrige Sag paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende Ændringer i Landstingets Forretningsorden.

(Indstillingen findes i Tillæg B. Sp. 347).

Indstillingen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Anledningen til den foreliggende Indstilling om Ændringer i Forretningsordenen er, at man har ønsket at tage Spørgsmaalet op om en Ændring af den nuværende Tiltaleform. Den Tiltaleform, der maa bruges her i Tinget, har været benyttet lige siden 1850. Det blev dengang i Landstingets Forretningsorden fastslaaet, at man ikke maatte tiltale noget Medlem personlig. Rigsdagen var jo dengang ny, og det var vel kun rimeligt, at man paa alle Omraader søgte at sikre sig imod, at Forhandlingerne skulde blive ført paa et personligt Grundlag i Stedet for paa det rent saglige. Denne Tiltaleform, som nu har været anvendt i 90 Aar, forekommer dog til Stadighed meget besværlig, og Grunden er vel navnlig den, at den ikke paa nogen Maade karakteriserer den Person, der skal benævnes. Det er maaske nok muligt fra et Medlems Betegnelse at slutte sig til, hvilken Egn af Landet han tilhører, men der er ingen Sammenhæng mellem Medlemmet selv og det Nummer i Rækken, han har, om han har Nr. 2, 4, 6 eller 8, og for de landstingsvalgte Medlemmers Vedkommende er der end ikke den Støtte, som Landstingskredsen kan give.

Tiltaleformen er besværlig baade for Tingets Medlemmer og for Ministrene, som skal deltage i Forhandlingen. Det viser sig, at Medlemmerne saavel som Ministrene

maaske nok ved en Debats Begyndelse husker et Medlems Betegnelse, idet den er noteret op paa Manuskriptet, men under Forhandlingerne springer de fleste over, hvor Gærdet er lavest, og benytter Formen „det ærede Medlem“, „den ærede Ordfører“ eller lignende Betegnelser, som ikke tilkendegiver, hvem der sigtes til.

Jeg vil gerne fremføre et Par Eksempler paa Vanskelighederne. Det ene hidrører fra Landstingets Forhandlinger i indeværende Samling, hvor der ved anden Behandling af et Lovforslag var: 1 Ordfører for et Udvalgsflertal, 1 Ordfører for et Mindretal, 1 Ordfører for et andet Mindretal, derefter 1 Forslagsstiller om Paastand paa Overgang til Dagsordenen og 1 Ordfører for et fjerde Parti; endelig 1 Taler til fra Venstre, 1 Taler til fra Socialdemokratiet og endnu 1 Taler fra Venstre, i alt 8 ærede Medlemmer paa Talerstolen foruden den paagældende Minister. For den, der lyttede opmærksomt til den Dag, var det indlysende, at den Tiltaleform, vi har i Landstinget, bør ændres, for det blev overhovedet ikke nævnt, hvilke Medlemmer der talte, der blev kun sagt f. Eks.: Det ærede Medlem, den ærede foregaaende Taler, den ærede Forslagsstiller, den oprindelige Ordfører, den anden Ordfører, den sekundære Ordfører, og mange andre Variationer. De Variationer, jeg her citerer, fremgaar af Rigsdagstidende. De andre har en meget behændig Redaktør af Tidenden rettet, idet han har været i Stand til paa Grundlag af det, der forelaa, at finde ud af, hvem de forskellige Medlemmer var, der nævntes i Debatten. Men for Tilhørerne var dette ganske udelukket.

Et andet lille, endnu nyere, Eksempel maa jeg maaske ogsaa have Lov til at fremføre. Det er forekommet her i Dag, idet den højtærede Socialminister under Behandlingen af den foregaaende Sag kom til at nævne et Medlem ved Navn, noget uhørt, men fuldkommen forstaaeligt, idet det er umuligt at finde ud af disse mærkelige Benævnelser fra forrige Aarhundrede.

Allerede dengang man i 1937 ændrede Forretningsordenen, var det paa Tale at søge Tiltaleformen ændret, men der var ikke Enighed i Udvalget for Forretningsordenen derom, og da paa det Tidspunkt Forfatningskommissionen arbejdede, lod de, der ønskede Tiltaleformen ændret, Spørgsmaalet falde, idet man jo ikke vidste, om Landstinget ikke vilde blive afskaffet i 1939. Derfor blev selve Spørgsmaalet ikke rejst, det blev kun omtalt under Forhandlingerne i Tinget.

Udvalgets Flertal mener imidlertid, at